

Tarte
pentru somnambuli

Teo Spătaru

Personaje:

Tânărul

Bebelușul

Bătrânul

Vocea

Vânzătorul

Biciclistul

O coadă imensă de mașini. Se aud claxoane, înjurături. Toți așteaptă să ajungă fiecare unde are treabă, dar mașinile nu înaintează deloc. Un tânăr, se află undeva în centru. În mașina din fața sa, un bătrân, iar în cea din spate, un bebeluș. Toți trei scot capul pe geam.

Tânărul: Știți cumva de ce nu înaintăm?

Bătrânul: Cred că e un accident mai în față.

Bebeluşul: Poate că se lucrează la drum.

Tânărul: Se poate și asta. Stați de mult?

Bebeluşul: Pe mine m-au născut părinții în mașină și apoi m-au părăsit. De câteva luni, cred.

Tânărul: Și dvs?(***către bătrân***)

Bătrânul: Eu...Eu stau de peste 30 de ani, de la revoluție mai exact.

Tânărul: De la revoluție?

Bătrânul: Da, de la revoluție.

Bebeluşul: Dar stați de ceva timp!

Bătrânul: Dar dvs ?(***către tânăr***)

Tânărul: Doar de câțiva ani.

Bătrânul: Se poate și mai rău. La un moment dat, în fața mea era un domn care stătea de pe vremea lui Gheorghe Gheorghiu Dej.

Tânărul: De pe vremea lui Gheorghe Gheorghiu Dej?

Bătrânul: Da, de atunci.

Morbid: Mamă,dar e ceva timp!

Bătrânul: Da, o grămadă de ani.

Tânărul: Și ce s-a întâmplat cu el?

Bătrânul: A murit și au venit și l-au luat. Când mai moare câte unul, vin și mai curăță autostrada.

Bebeluşul: Poate că a murit cineva și acum.

Bătrânul: Se poate.

Tânărul: E prima dată când ne vedem,nu?

Bebeluşul: Da, eu nu v-am mai văzut.

Bătrânul: Nici eu.

Bebeluşul: Și nici pe domnul.

Bătrânul: Nici eu pe el.

Tânărul: Și cum de ne-am întâlnit abia acum?

Bebeluşul: Da, de ce abia acum?

Bătrânul: Așa cum v-am spus și mai devreme, unii mai mor și sunt evacuați de pe autostradă, alții se satură să aștepte și pleacă de nu se mai aude nimic de ei sau... efectiv se aruncă de pe pod.

Bebeluşul: De pe pod?

Bătrânul: Da, e un pod mai încolo.

Tânărul: De unde știți? L-ați văzut?

Bătrânul:Nu, nu am ajuns până acolo, dar am auzit povești despre el, de la unii, de la alții.

Tânărul: Am înțeles.

Bătrânul: Cu toate acestea, nimeni nu înaintează, în realitate. E doar o iluzie. Înăștia 30 de ani, au murit atăștia oameni sau pur și simplu au plecat din față sau din spatele meu și am sperat să înaintez măcar puțin, dar cred că... tot pe loc am rămas. Cred că am mers cu spatele mai degrabă. Nici eu nu mai știu.

Tânărul: Dacă stau bine să mă gândesc, cred că au evacuat ieri pe cineva din față mea.

Bebelușul: Și cineva din față mea a plecat acum câteva zile.

Bătrânul: Atunci se explică cum de abia azi ne-am întâlnit.

Tânărul: Da, se explică.

Bebelușul: Asta trebuie să fie!

Tânărul: Încântat de cunoștință!

Bebelușul: Și eu.

Bătrânul: Cred că și eu.

Tânărul: Dvs ce așteptați?

Bătrânul: Eu?

Tânărul: Da.

Bătrânul: Eu aștept de 30 de ani să ies la pensie.

Bebelușul: Și mai aveți mult de așteptat?

Bătrânul: Nu știu. Doar bunul Dumnezeu știe asta.

Tânărul: Vă doresc așteptare frumoasă!

Bebelușul: Și fără incidente.

Bătrânul: Așa să fie! Dar voi ce așteptați?

Tânărul: Eu aștept o iubită.

Bebelușul: O iubită?

Tânărul: Da, o poveste de dragoste ca-n povești.

Bătrânul: Și cum trebuie să fie iubita asta?

Tânărul: Mai mult ca perfectă.

Bebelușul: Mai mult ca perfectă?

Tânărul: Da, perfectă nu e suficient.

Bebelușul: Așa este. Perfecțiunea e demodată.

Tânărul: Bineînțeles. Trăiască mai mult ca perfecțiunea!

Bătrânul: Și dvs ce așteptați?

Bebelușul: Eu aștept să cresc mare.

Bătrânul: Eh! La dvs e cel mai simplu.

Tânărul: Doar aștepți să treacă timpul și ți se împlinește dorința. Fără niciun efort!

Bebelușul: Eh! Nu e chiar așa simplu.

Bătrânul: Cum așa?

Bebelușul: Când o să fiu mare, o să îmi doresc să fiu mic.

Tânărul: Aici se complică situația.

Bătrânul: Devine greu și la dvs.

Bebelușul: V-am zis că nu e simplu nici la mine.

Tânărul: Da, ne-ai zis.

Bătrânul: Dar nu v-am crezut.

Tânărul: Nu vă este foame?

Bătrânul: Ba da, nu am mai mâncat de 30 de ani. Am o foame epocală.

Bebeluşul: Şi cum de aţi rezistat atâta timp?

Bătrânul: Nu ştiu exact. De frică cred că am rezistat. Mi-a fost frică că dacă plec să-mi cumpăr de mâncare, vine între timp poştaşul şi îmi aduce pensia. Şi apoi, eu ce mă fac? Pe cine mai aştept? Mai bine mor de foame, dar să am ce şi pe cine să aştept.

Tânărul: Nici eu nu am mai mâncat cum trebuie de ani de zile. M-am tot hrănit cu trupul iubitei mele mai mult ca perfecte. Cred că mi-a mai rămas puţină iluzie pe la gură de la micul dejun de azi dimineaţă(*se uită în oglinda retrovizoare*): Da, mai am puţin în colţul gurii.

Bebeluşul: Eu ce să mai zic? Nu am mâncat niciodată. Nici măcar nu ştiu ce gust are mâncarea.

Bătrânul: Sunteţi un norocos.

Tânărul: Un mare, mare norocos!

Bătrânul: Şi cu setea cum aţi rezolvat?

Bebeluşul: Am ş'o sete. Măcar atât.

Tânărul: Da, două perechi chiar. Una cu buline, alta cu dungi.

Bătrânul: A mea e cârpită, dar îşi face datoria în continuare.

Tânărul: E bine dacă vă mai ţine.

Bătrânul: Ține, ține. Suntem prieteni vechi.

Bebeluşul: Mai puţin şi se înserează.

Tânărul: S-a mai răcorit afară.

Bătrânul: Da. Voi aveţi încălzire în maşină?

Tânărul: Da, pătura asta!

Bebeluşul: Atât?

Tânărul: Da. Voi aveţi altceva?

Bebeluşul: Nu, tot pătură, şi eu.

Bătrânul: Şi eu, la fel. Altă prietenă veche.O să se facă întuneric în curând. Mă pregătesc ușor ușor de somn.

Bebeluşul: Da, şi eu ar cam trebui să dorm. Sunt şi în perioada aia când am nevoie mai mult de somn. Mă ajută să cresc mai repede şi aşteptarea e mai suportabilă așa.

Tânărul: Eu mai stau. Nu mi-e somn încă. Pot să visez şi cu ochii deschişi trupul iubitei mele, nu am nevoie neapărat de somn. Dar îmi place şi în întuneric. O face mai misterioasă.

Bătrânul: Noapte bună! Mai vorbim mâine (*bagă capul înăuntru și își aranjează pătura peste el*)

Bebeluşul: Noapte bună! (*cască*) Hai,că m-a luat deja (*se bagă sub pătură*)

Tânărul: Tare sensibili mai sunteţi la somn! Unde am rămas? Cred că la ziua 13. Da, la ziua 13. Sigur. Urmează să ieşim în oraş. E îmbrăcată într-o rochie verde închis. Formele ei se ascund ușor după materialul rochiei.Arată mai mult ca perfectă!Stai, să închid gura, că am salivat puţin! Gata! Vine înspre mine. Mişcări de felină.. Mă priveşte în ochi, îmi zâmbeşte şi mă topesc ca o

mozzarella uitată prea mult în soare.

Se aude o voce într-un difuzor:

“Posesorul mașinii cu numărul de înmatriculare LO 00 SER este rugat să ia o pauză de la fanteziile obișnuite și să doarmă”.

Repet: „Posesorul mașinii cu numărul de înmatriculare LO 00 SER este rugat să ia o pauză de la fanteziile obișnuite și să doarmă.”

Tânărul: Nici să visezi cât vrei nu poți! Așa ceva! (*scoate capul pe geam*). Gata! Gata! Noapte bună! (*bagă capul înapoi*). Lua-v-ar naibii cu regulile voastre! Noapte bună, iubito! Să visezi frumos! Eu sigur o să visez. Somn erotic! (*închide ochii*)

Se sting luminile.

După câteva minute se aprind luminile. Același decor.

Vocea: Bună dimineața, așteptătorilor! E timpul pentru o nouă zi. O să fie una, un sfert lungă, un sfert scurtă și... jumătate, ambele la un loc! Hai, trezirea!

Bebelușul (*deschide ochii, cască*): Bună dimineața! (*scoate capul pe geam*)

Tânărul (*deschide ochii, cască*): Bună dimineața! (*scoate capul pe geam*)

Bătrânul: ‘Neața! ‘Neața! (*scoate capul pe geam*). Greu cu trezitul de dimineață!

Bebelușul: V-ați trezit demult?

Bătrânul: Da, de câteva ore.

Tânărul: Nu ați putut dormi?

Bătrânul: Nu prea.

Bebelușul: De ce?

Bătrânul: Păi, dacă vine poștașul când dorm și trece de mine?

Tânărul: Nu cred că lucrează noaptea.

Bătrânul: Nu se știe. Țsta poate lucrează.

Bebelușul: Și dacă vine noaptea, vă trezește și vă dă pensia.

Bătrânul: Nu știu ce să zic. Poate nu mă trezește și merge mai departe. Poate nu mă recunoaște cu ochii închiși.

Tânărul: Și cu ochii deschiși vă recunoaște?

Bătrânul: Nu știu. Nu ne-am mai văzut.

Bebelușul: Și totuși ați dormit puțin.

Bătrânul: Da, am dormit puțin.

Bebelușul: Și dacă ar fi venit poștașul fix când dormeați?

Tânărul: Să știi că nu îl ajuți deloc.

Bătrânul: Da, nu mă ajutați. Dimpotrivă. Mă simt și mai vinovat.

Bebelușul: Dacă vă face să vă simțiți mai bine, nu a venit.

Bătrânul: De unde știți?

Tânărul: Da, de unde știți?

Bebelușul: Mi-ar fi adus și mie alocația.

Tânărul: Eh, alocația!

Bătrânul: Sunteți prea tânăr pentru ea.

Bebelușul: Eu prea tânăr?

Bătrânul: Da, dumnevoastră.

Bebelușul: Eh, aflați că eu am primit alocația chiar când eram în burtă la mama.

Bătrânul: Nu se poate.

Tânărul: Imposibil.

Bebelușul: Dacă vă spun..

Bătrânul: Dumnevoastră puteți să tot spuneți...

Tânărul: ... că noi tot nu te credem.

Bebelușul: Mama dansa prin baruri chiar și când era gravidă cu mine și bărbații îi lipeau tot felul de bancnote de burtă.

Tânărul: Incredibil! Ce noroc au unii!

Bătrânul: Mare noroc! Alții trebuie să aștepte toată viața să primească bani.

Tânărul: Și nici atunci nu e sigur.

Bătrânul: Da... În fine... Voi cum ați dormit?

Bebelușul: Foarte bine! Mai ceva ca un prunc.

Tânărul: Eu am avut un vis mai... mai... intim. Îl păstrez pentru mine.

Vocea: Astăzi, în jurul orei 10, vor începe lucrările la trecerea de pieton de pe autostradă.

Repet: astăzi, în jurul orei 10, o să înceapă lucrările la trecerea de pieton de pe autostradă. Vă rog să colaborați pe cât se poate și să nu obstrucționați munca oamenilor, adică să nu claxonați ca proștii, mai pe scurt. O să vă țin la curent cu situația zebrei. Mulțumesc!

Bătrânul: Trecere de pietoni?

Bebelușul: Așa a zis.

Tânărul: Pentru ce le-o trebui o trecere de pietoni?

Bătrânul: Să se miște mai în siguranță.

Tânărul: Nu e bună mișcarea.

Bebelușul: Da, te obosește.

Bătrânul: Mai bine îți conservi energia.

Tânărul: Și aștepti să vină lucrurile la tine.

Bătrânul: Da, e mai sănătos decât să tot alergi în fiecare zi după ele.

Bebelușul: Te îmbolnăvește.

Tânărul: E prea mult stres.

Bebelușul: Și agitație.

Bătrânul: E mai bine să aștepti.

Tânărul: Categorie.

Bebelușul: Fără nicio îndoială. Vă spune unul care a văzut multe la viața lui.

Bătrânul: Și are experiență.

Tânărul: Chiar prea multă. Poate să dea și la alții.

Bătrânul: Dar și așteptarea te poate îmbolnăvi.
Tânărul: Așa este.
Bebelușul: Dar mai puțin ca mișcarea, în orice caz.
Tânărul: Nici nu încapă discuția.
Bătrânul: Uitați-vă la mine! De 30 de ani tot aștept și sunt sănătos tun.
Tânărul: Adevărul e că vă mențineți foarte bine.
Bătrânul: Mulțumesc. Și dumneavoastră!
Tânărul: Eh! Doar încerc să țin pasul cu dumneavoastră.
Bebelușul: Eu abia m-am născut și sunt sănătos tun.
Bătrânul: Da, arătați și dumneavoastră bine.
Tânărul: Și sănătos.
Bătrânul: Respirați sănătate.
Tânărul: Pun pariu că dacă ai învăța să mergi, te-ai și îmbolnăvi.
Bebelușul: Probabil.
Bătrânul: V-ați născut cum trebuie. Fără traume.
Tânărul: Și alte complicații.
Bătrânul: Mare noroc!
Tânărul: Curat noroc!
Bebelușul: Știe cineva cât e ceasul?
Bătrânul: Nu. Nu am ceas, iar bateriile de la telefon și de la mașină sunt moarte de mult.
Tânărul: Și la mine la fel.
Bebelușul: Pfff! Și cum am ajuns unul în spatele celuilalt dacă nu ne putem mișca?
Bătrânul: Cred că ne-a împins cineva mașina.
Tânărul: Probabil noaptea, când am dormit.
Bebelușul: E cât se poate de logic.
Tânărul: Parcă se mișcă ceva acolo (*arată cu degetul*).
Bătrânul: Unde?
Tânărul: Acolo. Parcă se întrevește o siluetă. Ca un punct care se mișcă.
Bebelușul: Eu nu văd nimic.
Bătrânul: Nici eu. E prea departe pentru mine.
Tânărul: Cred că au început să lucreze la trecerea de pietoni.
Bătrânul: Tot ce se poate.
Bebelușul: Povestește-ne și nouă ce vezi.
Tânărul: E un punct care se tot mișcă.
Bătrânul: Și cum se mișcă?
Bebelușul: Da, cum se mișcă?
Tânărul: Dintr-o parte în alta.
Bătrânul: Face risipă de energie sau abia se deplasează?
Tânărul: Cred că face risipă mai degrabă.
Bebelușul: Nu e bine.

Bătrânul: O să obosească în curând.
Bebelușul: E prea neexperimentat. Un amator.
Bătrânul: E pus prea pe treabă de la început.
Bebelușul: Da, vrea să termine azi toată treaba.
Tânărul: S-a oprit...
Bătrânul: Doamne Ajută!
Bebelușul: Poate mai are șanse de scăpare.
Tânărul: Și... iar s-a pus în mișcare.
Bebelușul: E clar! Nu are nicio șansă.
Bătrânul: Da, e condamnat la mișcare.
Tânărul: În ritmul ăsta, în câteva ore ajunge la noi.
Bebelușul: Abia aștept. O să îi spun câteva vorbe de o să...
Bătrânul: Împietrească!
Bebelușul: Exact! Nu înțeleg ce e cu agitația asta.
Bătrânul: Atâta zgomot pentru ce? Ca să mori într-un final și tot nemișcat să ajungi.
Bebelușul: Că bine spuneți! O risipă de timp și de energie.
Bătrânul: Când tot ce trebuie să faci e să stai pur și simplu și să aștepti momentul potrivit.
Tânărul: Se apropie.
Bebelușul: Cine?
Tânărul: Cum cine? Țăla care face trecerea de pietoni.
Bătrânul: Eh! Nu putem ști sigur că e el.
Tânărul: El e! Sigur el e și se apropie tot mai tare!
Bebelușul: Cât de tare poate să se apropie? Abia îl vezi.
Tânărul: În câteva minute o să fie aici.
Bătrânul: Nu cred.
Bebelușul: Imposibil.
Tânărul: Se apropie, se apropie! Vine în viteză!
Bătrânul: L-am fi văzut și noi dacă era așa aproape.
Bebelușul: Da, l-am fi văzut.
Tânărul: În câteva momente o să ajungă!
Bătrânul: Prostii!
Bebelușul: Nonsensuri!
Tânărul: Pregătiți-vă!
Bebelușul, Bătrânul: Suntem pregătiți!(*râd*)
Cineva trece în mare viteză pe lângă ei. Doar aud zgomotul, dar nu reușesc să îl și vadă la față.
Tânărul: V-am zis că vine!
Bătrânul: El a fost?
Tânărul: Da.
Cineva trece în mare viteză pe lângă ei, dar din partea opusă. Doar aud zgomotul, dar nu

reuşesc să îl şi vadă la faţă.

Bebeluşul: Şi de ce aleargă așa?

Tânărul: Cred că face trecerea de pietoni.

Bătrânul: Dar asta e pus pe treabă, nu glumă!

Tânărul: Cred că are un trafalet în mână. Ați văzut și voi?

Bebeluşul: Nu.

Bătrânul: Eu în niciun caz.

Cineva trece în mare viteză pe lângă ei, dar din partea opusă. Doar aud zgomotul, dar nu reuşesc să îl şi vadă la faţă.

Bebeluşul: Bă, dar asta chiar e agitat rău!

Tânărul: Acum nu îi mai spui câteva vorbe...

Bătrânul: Să împietrească!

Bebeluşul: I-aş spune, dar nu stă locului! Opreşte-te puțin! Da, cu tine vorbesc! Tu, ăla, cu trecerea de pietoni! Opreşte-te puțin!

Bătrânul: Nu cred că a auzit!

Tânărul: Nici nu cred că ne-a văzut!

Bebeluşul: Un amator agitat, ce mai!

Cineva trece în mare viteză pe lângă ei, dar din partea opusă. Doar aud zgomotul, dar nu reuşesc să îl şi vadă la faţă.

Bătrânul: Efectiv mi se face rău!

Bebeluşul: Şi mie.

Tânărul: Nu pot să mai mă uit. Ameţesc!

Bătrânul: Eu zic să ne ascundem în maşină până trece pericolul.

Bebeluşul: Bună idee!

Tânărul: Plus că poate fi şi molipsitor. Vă daţi seama cum ar fi să ne agităm şi noi așa?

Bătrânul: Ar fi groaznic.

Bebeluşul: Terifiant.

Tânărul: Mai bine aş muri.

Bătrânul: Să ştii.

Bebeluşul: E cumplit să lucrezi așa!

Tânărul: Eu mă bag sub pătură.

Bătrânul. Şi eu.

Bebeluşul: Vorbim mai târziu.

Toți trei închid geamul de la maşină şi se bagă sub pătură. Omul care lucrează la trecerea de pietoni se mai învâрте câteva minute dintr-o parte în alta a scenei. După ceva timp, părăseşte scena. În dreptul celor trei apare o trecere de pietoni şi un semafor în culorile drapelului naţional(albastru, galben, roşu).

Tânărul (de sub pătură): A plecat?

Bătrânul(tot de sub pătură): Cred că da.

Bebelușul(**tot de sub pătură**): Nu se mai aude.

Tânărul: Ce bine!(**iese de sub pătură și deschide geamul**)

Bătrânul: E minunată liniștea!((**iese de sub pătură și deschide geamul**)

Bebelușul: A terminat trecerea de pietoni(**iese de sub pătură și deschide geamul**)

Bătrânul: Dar a lucrat, nu glumă!(**scoate capul pe geam**)

Tânărul: Ce e cu semaforul ăla?

Bătrânul: Care semafor?

Bebelușul: Cum care?E doar un semafor.

Tânărul: De ce e albastru, galben și roșu?

Bătrânul: Acum am văzut și eu. Chiar așa. E albastru în loc de verde.

Bebelușul: Poate că a fost mai ieftină culoarea albastră.

Vocea: Așteptătorilor, lucrările la trecerea de pietoni s-au finalizat. Au durat exact 72 de ore. După cum ați observat, avem și un semafor nou și modern. Probabil vă întrebați de ce verdele a fost înlocuit cu albastru. Ei bine, fiecare țară are propriul său semafor personalizat în funcție de culorile drapelului național. Franța are albastru, alb și roșu, Italia, verde, alb și roșu, Spania, roșu, galben și roșu și tot așa. O să vă obișnuiți cu el, stați liniștiți!Vă doresc să aveți o zi plictisitoare în continuare!

Bătrânul: 72 de ore?

Tânărul: Da, atâta a zis.

Bebelușul: Ciudat.

Tânărul: Mie mi s-a părut că a durat totul 30 de minute.

Bătrânul: Da, maxim 30 de minute.

Bebelușul: Poate chiar mai puțin.

Bătrânul: În niciun caz 72 de ore.

Tânărul: Exact. Și cine are nevoie de semafor personalizat?

Bebelușul: De fapt, cine are nevoie de semafor în general?

Bătrânul: Oamenii care se deplasează și se agită dintr-o parte în alta.

Bebelușul: Dar pentru oamenii care stau nu ar construi nimic.

Tânărul: Pun pariu că mașinile astea în care stăm, tot pentru oamenii care se deplasează le-au construit.

Bătrânul: Da, bineînțeles. Noi suntem cea mai marginalizată categorie de oameni.

Bebelușul: Tot timpul suntem lăsați deoparte.

Tânărul: Profită de noi în ultimul hal!

Bătrânul: Normal. Profită că noi nu putem ieși în stradă să ne revoltăm cum fac alții.

Bebelușul: Să ne spunem of-urile.

Tânărul: Ce ne deranjează.

Bătrânul: Și ce nu ne convine.

Bebelușul: Ah! Dacă aș putea, acum m-aș da jos din mașină și m-aș duce.

Tânărul: Și eu. Nu suport nedreptatea.
Bătrânul: O disprețuiesc de-a dreptul.
Bebelușul: Dar nu pot...
Bătrânul: Nici eu.
Tânărul: Eu nici atât.
Bebelușul: Dar....dacă stau bine să mă gândesc...
Tânărul: Șșșșt!Liniște! Omul ăsta gândește aici.
Bătrânul: Și nu oricum, gândește bine.
Bebelușul: Nu, tot nu pot.
Tânărul: Gata! Nu mai gândește.
Bătrânul: Da, doar stă bine.
Bebelușul: Nu pot pleca. Dacă cresc prea repede în timpul revoltelor? Sau dacă nu mai cresc deloc? Nu, nu! E mai bine așa.
Bătrânul: Nici eu nu pot pleca. Nu am cunoscut niciodată un poștaș revoltat. Doar poștași cumiți și mulțumiți de slujba lor.
Tânărul: Eu nici atât. Dacă o să cunosc la manifestații o fată perfectă? Efectiv nu îmi pot trăda iubita imaginară și mai mult ca perfectă.
Bebelușul: Da, ar fi urât.
Bătrânul: Un gentilom adevărat nu face una ca asta!
Tânărul: Așa m-am gândit și eu.
Bătrânul: Atunci nu ne rămâne decât să așteptăm în continuare.
Bebelușul: Cel mai bine!
Tânărul: Vai! Era cât pe ce să cedez.
Bătrânul: M-a luat așa cu agitație, cu transpirații.
Bebelușul: Și cu chef de făcut lucruri.
Bătrânul: Bine că ne-am revenit repede.
Bebelușul: Era cât pe ce!
Tânărul: Gata! A trecut.
Bătrânul: Mișcarea asta e tare ispititoare!
Bebelușul: O adevărată forță!
Tânărul: Dar noi suntem niște caractere puternice și îi facem față cu brio.
Bătrânul: Categorie.
Bebelușul: Sunt tare mândru de mine că am rezistat.
Tânărul: Și eu.
Bătrânul: Avem personalitate.

Se sting luminile. După câteva minute se aprind luminile. Același decor. A mai trecut ceva timp. Bebelușul a mai crescut, bătrânul are cearcăne la ochi, tânărul e aproape neschimbat. La capătul trecerii de pietoni a apărut un magazin unde se vând prăjituri. Un vânzător stă în spatele teșghelei.

Vocea: „Așteptătorilor, s-a deschis de curând în apropierea noastră, un magazin cu produse de patiserie. Cine dorește să guste din bunătățile lor, e rugat să iasă din mașină și să se deplaseze la magazin. Repet: Cine dorește să guste din bunătățile lor, e rugat să iasă din mașină și să se deplaseze la magazin. Poftă bună!”

Bebelușul: Mamă, ce bine miroase!

Bătrânul: A tarte cu mere.

Tânărul: Ba cu cireșe.

Bebelușul: Ba cu caise.

Vânzătorul(*strigă*): Avem tarte! Avem tarte proaspete și delicioase! Veniți să gustați!

Bebelușul: Mamă, ce poftă mi-a făcut!

Tânărul: Și mie. Îmi plouă în gură efectiv.

Bătrânul: Mi-aș da toată pensia pe care nu am primit-o pe o tartă cu mere.

Vânzătorul(*strigă*): Avem tarte! Tarte cu mere, cu cireșe și caise! Tarte cum nu ați mai mâncat niciodată..

Tânărul: Domnu'! Domnu'! Nu vă supărați. Cât costă o tartă?

Vânzătorul:(**nu aude**): Avem tarte! Cele mai apetisante tarte!

Bătrânul: Domnu'! Domnu'! Nu vă supărați. Cât costă o tartă?

Vânzătorul(**nu aude**): Avem tarte! Avem tarte! Mozaic pe cerul gurii.

Bebelușul: Domnu'! Domnu'! Nu vă supărați. Cât costă o tartă?

Vânzătorul (**nu aude**): Avem tarte! Avem tarte! Pline cu fructe și cu arte!

Tânărul: Degeaba! Nu aude. E prea departe!

Bebelușul: Țasta te pomenești că așteaptă să mergem noi la el?

Bătrânul: Mai mult ca sigur.

Tânărul: Cât tupeu!

Bebelușul: Nesimțire curată!

Bătrânul: Pe vremea mea, mai veneau oamenii și la tine.

Intră pe scenă un individ care merge pe bicicletă. Se oprește la magazin, își cumpără o tartă și apoi trece prin dreptul celor trei.

Bebelușul: Acum, nu mai vin oamenii la tine.

Tânărul: Trebuie să mergi tu la ei.

Bătrânul: S-au schimbat vremurile.

Bebelușul: Și nu în bine.

Bătrânul: În niciun caz.

Bebelușul: Mamă, cum miroso tartele astea!

Tânărul: Mi s-a făcut o poftă!

Bătrânul: Mă ia cu ametele.

Bebelușul: Mie îmi spui.

Tânărul: A început să mă doară stomacul.

Bebelușul: Mi s-a uscat gura.

Bătrânul: Mi se mișcă limba în gol.

Tânărul: Mestec ca prostul degeaba.

Bătrânul: E sinucidere curată.

Bebelușul: Acum înțeleg de ce se aruncă oamenii de pe pod.

Tânărul: Vine ăla cu bicicleta înspre noi.

Bebelușul: Crezi că vine la noi?

Tânărul: Sunt sigur.

Bătrânul: Atunci mai există speranță.

Bebelușul: Da, poate reușim totuși să facem rost de o tartă.

Tânărul: Se apropie.

Bătrânul: Văd. Doamne, o să mâncăm tarte!

Bebelușul: Cum e când mănânci prima dată?

Tânărul: E foarte bine!

Bătrânul: Simți că ți se topește în gură.

Bebelușul: De prima dată?

Tânărul: Da.

Bebelușul: Așa ați pățit prima dată când ați mâncat?

Bătrânul: Eh, cine își mai aduce aminte? Eu vorbesc de acum.

Tânărul: Da, cine își mai aduce aminte? Doar la tartele astea mă gândesc.

Bebelușul: O să mâncăm tarte!

Bătrânul: Da, o să simțim fructele cum se mișcă delicat pe limbă.

Tânărul: Și fiori de plăcere cum aleargă prin corp.

Bebelușul: Dar e bine atâta mișcare? Nu ne agită?

Biciclistul ajunge în dreptul celor trei.

Tânărul: Domnu', nu vă supărați. Cât costă o tartă?

Biciclistul: 5 lei.

Bătrânul: Și nu puteți să ne duceți și nouă una?

Biciclistul: Nu, mă grăbesc. Trebuie să ajung la lucru. Îmi pare rău! Coborâți și mergeți și luați-vă!

Bebelușul: Nu putem.

Biciclistul: Treaba voastră! La revedere! (***pedalează grăbit și scapă tarta pe jos***) La naiba! Doar din cauza voastră s-a întâmplat asta!

Tânărul: Din cauza noastră?

Biciclistul: Da, a voastră! Ar trebui să vă pun să îmi cumpărați alta!

Bătrânul: Nu putem.

Bebelușul: Da, nu putem.

Tânărul: Și nici nu avem bani.

Bătrânul: Da, nu avem. Poate dacă vine poștașul cu pensia între timp...

Biciclistul: O să îmi cumpăr de altundeva. Vai, cât s-a făcut ceasul! (***se uită la telefon***). O să întârzii (***pedalează grăbit și iese de pe scenă***)

Tânărul: Se pare că nu o să mâncăm tarte.

Bătrânul: Din păcate.

Bebelușul: Credeți că e bună tarta aia de pe jos?

Bătrânul: Care tartă?

Tânărul: Aia care i-a picat biciclistului.

Bătrânul: Aaaa! Am uitat de ea. Eu cred că e bună.

Bebelușul: Și eu cred că e bună.

Tânărul: Da, nu are de ce să nu fie bună! Mamă, cum miroase!

Bătrânul: Cred că e de mere.

Bebelușul: Ba de caise.

Tânărul: Ba de cireșe.

Bătrânul: Cine coboară să o ia?

Bebelușul: Eu nu pot.

Bătrânul: Eu nici atât.

Tânărul: În niciun caz eu.

Bebelușul: Mamă, și cum arată!

Bătrânul: Atât de apetisant!

Tânărul: O tartă mai mult ca perfectă!

Bebelușul: O simt deja cum mi se topește pe limbă.

Bătrânul: Cum gustul ei delicat îmi invadează simțurile.

Tânărul: Ce bine e!

Bătrânul: Da, am o foame epocală! Nu am mai mâncat de peste 30 de ani.

Tânărul: Nici eu, de câțiva ani buni.

Bebelușul: Eu nu am mâncat niciodată, dar parcă aș începe cu o tartă.

Tânărul: Cine coboară să o ia?

Bătrânul: Eu nu pot. Nu cred că mai sunt în stare să merg. Nu am mai mers de mulți ani.

Bebelușul: Eu nici nu știu să merg, Nu aș ajunge până la ea.

Tânărul: Nici eu. Cred că m-aș prăbuși de cum m-aș da jos din mașină.

Bătrânul: Și cum facem atunci?

Bebelușul: Nu știu.

Tânărul: Habar n-am!

Bătrânul: Nu am nici cea mai vagă idee!

Tânărul: Eu cred că mă bag sub pătură și aștept să vină să o ia cineva.

Bebelușul: Să știi că așa am să fac și eu!

Bătrânul: Cel puțin nu ne mai uităm la ea și salivăm.

Tânărul: Și închidem și geamul.

Bebelușul: Ca să nu mai simțim mirosul.

Bătrânul Foarte bine! Așa facem.

Cei trei închid geamul la mașină și se ascund sub pătură. După câteva minute de liniște, cei trei nu mai au răbdare și încep să se agite puțin.

Tânărul(*iese de sub pătură și se uită pe geam*): Tot acolo e!

Bătrânul: Da?(*iese de sub pătură și se uită pe geam*). Nu a luat-o nimeni.

Bebeluşul:(*iese de sub pătură și se uită pe geam*): Așa se pare. Oricum, numai la ea m-am gândit.

Bătrânul: Și eu.

Tânărul: Și eu.

Vocea: „Așteptătorilor! Am uitat să vă spun că tartele nu sunt pentru voi! Sunt pentru o categorie anume de persoane! Sunt tarte pentru somnambuli! Da, ați auzit bine! Tarte pentru somnambuli. Așadar, vă urez încă o dată poftă bună!”(se aude cum râde)

Tânărul(*deschide geamul*): Nici măcar nu erau pentru noi.

Bebeluşul(*deschide geamul*): Da, m-am liniștit.

Bătrânul: (*deschide geamul*): Ne-am agitat degeaba.

Tânărul: Nu e bună mișcarea.

Bebeluşul: Da, te obosește.

Bătrânul: Mai bine îți conservi energia.

Tânărul: Și aștepti să vină lucrurile la tine.

Bătrânul: Da, e mai sănătos decât să tot alergi în fiecare zi după ele.

Bebeluşul: Te îmbolnăvește.

Tânărul: E prea mult stres.

Bebeluşul: Și agitație.

Bătrânul: E mai bine să aștepti.

Tânărul: Categorie.

Bebeluşul: Fără nicio îndoială. Vă spune unul care a văzut multe la viața lui.

Bătrânul: Și are experiență.

Tânărul: Chiar prea multă. Poate să dea și la alții.

Bătrânul: Dar și așteptarea te poate îmbolnăvi.

Tânărul: Așa este.

Bebeluşul: Dar mai puțin ca mișcarea, în orice caz.

Tânărul: Nici nu încap discuția.

Bătrânul: Uitați-vă la mine! De 30 de ani tot aștept și sunt sănătos tun.

Tânărul: Adevărul e că vă mențineți foarte bine.

Bătrânul: Mulțumesc. Și dumneavoastră!

Tânărul: Eh! Doar încerc să țin pasul cu dumneavoastră.

Bebeluşul: Eu abia m-am născut și sunt sănătos tun.

Bătrânul: Da, arătați și dumneavoastră bine.

Tânărul: Și sănătos.

Bătrânul: Respirați sănătate.

Tânărul: Pun pariu că dacă ai învăța să mergi, te-ai și îmbolnăvi.

Bebelușul: Probabil.

Bătrânul: V-ați născut cum trebuie. Fără traume.

Tânărul: Și alte complicații.

Bătrânul: Mare noroc!

Tânărul: Curat noroc!

Bebelușul: Eu când o să mai cresc vreau să am o iubită cum ai tu, mai mult ca perfectă.

Tânărul: Când o să fiu bătrân, mi-aș dori să aștept pensia cum o așteptați dvs.

Bătrânul: Dacă aș mai fi odată copil... Dacă aș mai fi o dată copil...

Tânărul: Ce ați face?

Bebelușul: Da, ce ați face?

Bătrânul: Aș alerga și aș mânca tarte cât pentru toți trei...

SFÂRȘIT